

Cadeau

Nu de zon haar vlekken strooit
elastiek mijn huid verlaat
m'n haren herfstig vallen
voeten aarzelen op de trap,
nó houd ik alsnog
van degene die ik ben.
Van iedere kras en groef
– getuigen van last en lust –
vermoed ik de oorsprong
zie ik mijn geschiedenis
en leef als nooit eerder.
Zonder zelfhaat – bijna dan –
met warme kortgebroken nachten
vo oude en nieuwe ontmoetingen.
Alleen maar nabijheid verwacht
zomaar een cadeau gekregen.

Annet van den Akker

Het huis

dat je zelf niet kunt vinden maar waar
je plotseling bent zonder dat iemand
je een sleutel bracht of je wegwijs
maakte in dit labrynth van gangen
en onmetelijke kamers waarin talloze
nieuwe deuren openzwaaien naar
weer grotere zalen met nog meer
vensters en eindeloos uitzicht waar
door ramen lichtbanen schijnen
die de vloeren in schaduwen zetten
onder een dak met loodzware spanten
als een omgeslagen ark gestrand
en kapot geslagen op een rots
in een spiegelgladde sterverlichte
ocean die met een verwoestende golf
het fundament weglaat onder

het huis waar je nooit bent geweest
en ook nooit in je leven zult zijn
maar dat je toch meent te herkennen
als het je komt bezoeken
in een droom van duizend jaren diep

Wijjan van den Akker

Wijjan van den Akker promoveerde op *Martina* (Wijhoff) en bekreef de jaarlengde leenstoel Moderne Nederlandse Letterkunde (Universiteit Utrecht). Zijn eerste dichtbundel, *De afstand* (2006) kreeg de C. Buddingh'-prijs. De tweede bundel, *hersennap*, verscheen in 2011. Met Esther Jansma vertaalde hij gedichte van Mark Strand: *Eating poetry/Gedichten eten* (2006) en *Rind donschtoor/Almoor Invistivir* (2012). Zijn nieuwste poëzie is te vinden in *Het legend konijn* (2022-3). Samen met Esther Jansma publiceerde hij de roman *De Missas* (2015) en *Werdwaald* was zijn eerste verzameling korte verhalen (2017).

Valversnelling

Er is altijd tijd voor nóg een zelfverbeteringsproject.

In previews staart hij verlangend in de camera.
In de praktijk zie je hem niet terug.
De afis in me is emotionally checked out.
In previews moedigen onbeschikbare idolen me aan,
in de praktijk moet ik het allemaal zelf doen.
Simulaties en identiteiten belegeren de studio
waar straks de reboot van Life & Cooking opgenomen moet worden.

Het maatpak is een baarkleed.
Ik ben niet geschikt voor escalaties.
De wereld verhindert doorloggingen.
Het graf kan niet eens meer koud worden.
E-mailbericht van Jesse Klaver.
Doorsneewaarnemingen zijn bliksemafleiders.
Helende gedachten zijn converterbaar. Legale doping.
Helende gedachten in de moorkuil.

Clichés verzamel ik.
Nectar wordt omgestoten over de tarot-spread.
Stolcijnen betrek ik bij mijn proces.
We zijn ook zakelijk aan elkaar verbonden.
De onvergetelijke bitcoin kiest zijn Dagobert.
Ik vind troost in Leonidas-borbons, in mijn kwijlende mond.
Kies je inationaliteit, anders kiest ze jou. Valversnelling.
Niet stil hangen in de val, maar volledige overgave.
Kiezen betekent, zo weet ook hij, de helft verliezen.

Obe Alkema

Obe Alkema (1955) werkt bij uitgeverij Ankhhermes, is poëziecriticus bij *NRC* mandeblad en publiceert in/op diverse Nederlandse, Vlaamse en internationale tijdschriften/platformen. In 2018 verscheen *Obrilique*, de poëzieglossy in millennial pink die gesompeerd werd voor de C. Buddingh'-prijs 2019. In 2022 verscheen er een nieuwe *Obrilique*, ditmaal in lavender purple.

Op een vijfsprong

Op een vijfsprong in Amelissewêd
gezet en op een zwefsteen
heb ik mij gerealiseerd:
ik kan alle kanten heen.

De bomen bleven ruisend staan
een man lag op een bank te pletten
en ik die overal heen kon gaan
bleef nog een uurtje zitten.

Geen doel, geen zin om door te lopen
maar alle mogelijkheden open.
Een merel zong zonder een wijs
en ik was in mijn hoofd op reis.

Bedacht me dat nog heel veel kon
en groette de onidergaande zon
op de vijfsprong
waar ik opnieuw begon.

Riccardo Alberelli

Riccardo Alberelli Als geboren en getogen Utrechter verbaas ik mij nog bijna dagelijks over de verassende schoonheid van Utrecht. Het groen van Leliedsche Rijn tot dat van Amelissewêd biedt rust, troost en vooral veel frishe lucht. Die lucht maakt mijn hoofd ook vrij voor poëzie. Met de vijf leden van mijn Poëzieclub publiceerde ik 25 bundels poëzie. De eerste verscheen in de lente van 1994. De tiel: *Wat zou ik hier dichten*.

Toverij aan het eind van je vingers

Zo knuigt de zon in de steren:
jij om mij heen, je jas
stevig dicht.

Dit zijn de mooie dingen: toverkracht
aan het eind van je vingers, licht
dat hapt naar lucht

en wij
die wringen in elkaar, je tong zacht aan
tegen de mijne.

Deze uitgestrekte zomer
is toch al waar wij zo naar verlangden? Kom.
Kom, haal mijn lichaam uit de afstand,

de lichte puls
tussen mijn schede.
Als je je niet beweegt kun je haar horen.

Zo klinkt zweet, een trilling, de stille kreet.
Ja.
Ze wil alles.

Malou Bakker

Malou Bakker is een toegewijd schrijfster van poëzie, gesluwd door een lang ziekbed. Naast poëzie schrijft zij eigen liedjes, speelt piano, zingt, schildert en maakt digitale tekeningen. Met haar enorme levenservaring en een blauwtink, doordrongen van taal, heeft zij inmiddels twee Nederlandse bundels uitgebracht. Haar stijl laat zich kennen door een verheldigd gebruik van metaforen met magische, bijna mythiske diepten die begeleid worden door een metrek die immanent lijkt aan wat men weet en het gewone.

De Lichtmacht

Vannacht droomde ik van de Lichtmacht.
Een paramilitaire eenheid dichters
en kunstenaars zonder-verhaal.

Gevallenen.
Die vrij, haast achteloos
hun schuld met zout betaalden.
Met een zandkorrel de wereld bezaten,
en zwijgzaam met elkaar konden dichters
de geslotenheid van het verstand.

Ik werd alleen wakker.

We zochten nog een legerleider,
een locatiescout en een kok.

Argibald

Argibald is het pseudoniem van de Utrechtse kunstenaar en cartoonist Willem Benneken. Zijn carsons, illustraties – o.a. kinderboeken – en gedichten verschenen in talloze tijdschriften en andere publicaties. Van zijn cartoons verschenen elf bundels. Zijn werk werd onderscheiden met toelagen van het Mondriaan Fonds en prijzen zoals tweede plaats Stripgrafiekprijs, derde plaats Rinke Tolman Poëzieprijs met het gedicht *De sterwede schrijver* stelde.

Welkom

De deur staat open voor wie onderweg is
maar de bestemming nog niet weet.
Voor iedereen die met of zonder pelgrimstaf
heel even thuis wil komen
en hoopt in eigen taal te worden aangesproken.
Voor wie door klanken uitgenodigd
de weg vindt naar een bron die voeding geeft
aan hart en geest
en voor degene voor wie de kortste weg niet telt
maar die zich dromend leiden laat naar deze plek
die ruimte ademt

Kom rustig binnen in dit huis dat welkom heet.
Hoor hier de echo van ooit verboden woorden.
De stilte geeft een veilig onderdak
aan vragen en verlangens die altijd meegaan
op reis naar ergens
waar een nieuw uitzicht wordt vermoed.

Een tijdsloos ogenblik verdwijnt
om ergens anders neer te strijken.
Wat blijft is de gastvrijheid die iedereen begroet.

Simone van den Berg

[Gelspireerd door "Kerken Kijken Utrecht".]

Simone van den Berg schrijft. Als kind schreef ik graag gedichten, maar op een gegeven ogenblik maakte de poëzie plaats voor andere interesses. Een jaar of vijf geleden kreeg ik weer inspiratie om te gaan schrijven over wat me raakte en opviel. Mijn onderwerpen vind ik vaak dicht bij huis, in mijn eigen stad Utrecht met haar rijke geschiedenis. Gedichten van mij verschenen in SCHREEF, het blad van Taalpodium en Het Wile Lied van de Remonstrantse Broederschap, 2021.

(De binnenstaander) gaat uiteindelijk van ze houden (als het echt is)

Het uitbotten van de adolescentie
is de beste schuilbij in een mensenleven.

je kapselst en hoeft er de bak niet voor in.

"Ik wacht deze hele dag tot deze dag voorbij is."
De zuchten lijken dieper door de ijle echo
zakkend tegen het vuur in dat het vet weg likt.

"Voor deze tijden ben ik ongeschikt."
Vergeef het de anderen,
geef hun wat je over hebt.

Rob H. Bekker

(deel) twee (drieluik)

Taalarbeider **Rob H. Bekker** schrijft aan het boek *Rook in de Muziek* dat eind 2023 verschijnt bij uitgeverij De Knipscheer. Eerder publiceerde hij *Later* (De Beuk, 1988), *Stoort* (De Beuk, 1991), *De Mond* (De Beuk, 1995), *1995*, *Kruisgijnen* (Over, 2000). Met de band ZIMHC maakte hij de albums: *over Harde Noten* (1997), *Zielsof'er* (2000), *Schuil* (2004), *Mond* (2010), *Anna vertaalt* (2016) en *haut + steen* (2020). Van zijn eenmanslijdschrift *Sosie* Berichten verschenen sinds 14-03-1986 1304 afleveringen.

Jij

Dit is mijn huis
De plek waar ik woon
Waar ik denk
Waar ik mag
Pieker en droom

Waar muren verdwijnen
Er ruimte ontstaat
Waar ik mijmer
Blijf schrijven
Niets me ontgaat
Waar ik voel
Waar ik ben
De grenzen bewaak
Rust of vertrek
Stil zit en peins
Waar ik terugkom, vernikt
Na iedere reis

Dit is mijn thuis
in mijn hoofd
De plek waar ik woon
En jij altijd mag

Bligit Benscheldt

Ik ben **Bligit Benscheldt** en ik ben in 1969 geboren in Dildenaar, Utrecht en ik vierde dit jaar feest, want ik woon hier nu precies 50 jaar. Het voelt dan ook als een eer om in deze bundel te staan. Utrecht is mijn stad en ik ben op haar net zo gek als op dichten. Als klein meisje schreef ik gedichten voor jarige mensen. Tegenwoordig dicht ik over alles wat ik zie, meemaak, denk of voel.

Platanen

Ik word altijd zo droef
als ik platanen zie

de brede amen die ons 's zomers
tegen zon beschermen hebben
schillerige huid, korsten
op de vlekkenrige stam

en als het bladerdak verslagen
op de grond ligt steken gele
takken bang en naakt omhoog
loopt het water langs de stam

zoals het ook niet kan
dat grote kerels huilen

Titli E. Beukema

Titli E. Beukema Al 35 jaar woon ik in Utrecht aan het water. Hoe mijn gedichten ontstaan weet ik niet, want taal onoverwacht komt de eerste zin, iets wat me raakt en aan het denken zet. Een kind, de bus, een kale boom. Sommige gedichten verschenen in *Lijk 18*, *SCHREEF*, *Apfel*, *Hard Gras*, de nationale TOP 100 en in verzamelbundels. Samen met mijn zus Addy, ontstonden drie bundels, waarvan *Zonlicht* tegen wil en dank haar schilderingen combineerde met mijn teksten.

Spoorwegmuseum

Kwad een kaartje gekocht
langs de treinen gedwaald
die van de Oranjes bezocht
die van toen er nog stoom was.
Ergens opzij stond waar ik naar zocht
die ene wagon die nog rook naar de dood
dwars door een geurvan herstel.
Ik ben er vrijwillig naar binnen gegaan
hoewel ik het eindstation wist.
Toen klonk een stem dat het tijd was.
Een oostvogel zong en ik huilde
omdat ik de enige was.

Meindert Boersma

Meindert Boersma (1945), publiceerde aanvankelijk in eigen beheer. Na enkele bundels met zogenaamde poëtische geboden was zijn officiële debuut *Beknag en andere gedichten* (2014), later gevolgd door *Het wachwoord* (voor), *moesmieke gedichten* (2020). Hij vertaalde poëzie en proza van Thich Nhat Hanh (boeddhistische monnik, Vietnam). Eind vorig jaar verscheen het essay *Dat het nooit went*, besprekingen over het kwaad. Zijn gedichten werden herhaaldelijk beknoond, onder andere in België en op het Amhemsse poëziefestival *Het park* vertelt.